

Przepisy prawne w agroturystyce i turystyce wiejskiej

Turystyka wiejska a agroturystyka

Działalność w zakresie agroturystyki i turystyki wiejskiej regulowana jest wieloma różnymi przepisami. Mimo to niektóre przejawy tej działalności nie doczekały się precyzyjnych uregulowań prawnych i osoby, które je podejmują muszą niestety działać „na wycucie”.

Pierwszą sprawą, którą proponuję się zająć jest rozważenie, czy podlegamy obowiązkowi zgłoszenia działalności gospodarczej. Działalnością gospodarczą w rozumieniu „Ustawy z dnia 6.08.2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej” jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Przepisów Ustawy **nie stosuje** się do działalności wytwórczej w rolnictwie w zakresie upraw rolnych oraz chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego, a także **wynajmu przez rolników pokoi, sprzedaży posiłków domowych i świadczenia w gospodarstwie rolnym innych usług związanych z pobytem turystów**, a więc rolnik, który, prowadząc działalność agroturystyczną, ogranicza się do opisanych wyżej działań, nie ma obowiązku zgłoszenia do ewidencji działalności gospodarczej w odpowiednim urzędzie gminy.

Zgłoszenie działalności gospodarczej może spowodować powstanie obowiązku ubezpieczenia społecznego w ZUS i opłacanie stosownej składki oraz może pociągać zmiany w naliczaniu podatków lokalnych.

Natomiast (art. 5a.1. w brzmieniu wprowadzonym Ustawą z dnia 1 lipca 2005r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw – Dz.U. Nr 150, poz. 1248) **„rolnik lub domownik, który podlegając ubezpieczeniu (w KRUS) w pełnym zakresie z mocy ustawy nieprzerwanie przez co najmniej 3 lata, rozpocznie prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej lub rozpocznie współpracę przy prowadzeniu tej działalności, podlega nadal temu ubezpieczeniu w okresie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej lub współpracy przy prowadzeniu tej działalności, jeżeli spełnia jednocześnie następujące warunki:**

- 1. złoży w Kasie (KRUS) oświadczenie o kontynuowaniu tego ubezpieczenia w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej lub współpracy przy tej działalności,**
- 2. jednocześnie nadal prowadzi działalność rolniczą lub stale pracuje w gospodarstwie rolnym, obejmującym obszar użytków rolnych powyżej 1 ha przeliczeniowego, lub w dziale specjalnym**
- 3. nie jest pracownikiem i nie pozostaje w stosunku służbowym,**
- 4. nie ma ustalonego prawa do emerytury lub renty albo do świadczeń z ubezpieczeń społecznych,**
- 5. kwota należnego podatku dochodowego za poprzedni rok kalendarzowy od przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej nie przekracza kwoty 2693 zł.” (za 2007r. - kwota ta jest corocznie waloryzowana)**

Chcąc stale kontynuować ubezpieczenie w KRUS rolnik prowadzący działalność gospodarczą ma obowiązek złożyć w Kasie do dnia 31 maja każdego roku zaświadczenie właściwego naczelnika urzędu skarbowego o kwocie należnego podatku dochodowego od przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej za poprzedni rok.

Trzeba też pamiętać, że ponownego oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia w KRUS (jak w pkt. 1) wymaga wznowienie wykonywania działalności gospodarczej, której prowadzenie okresowo zawieszono i zmiana rodzaju lub przedmiotu wykonywanej działalności wg PKD.

W styczniu 2008r. - składka KRUS wynosiła 257 zł/kwartał.

Nie wymaga opłacenia składki w ZUS: - świadczenie usług przez osoby już opłacające składkę w ZUS (z tyt. umowy o pracę) - wykonywanie umów o dzieło na rzecz podmiotów gospodarczych i osób prawnych - prowadzenie działalności przez emerytów i rencistów.

Warunki świadczenia usług turystycznych

Warunki świadczenia usług turystycznych w Polsce określa Ustawa o usługach turystycznych. Od 2004r. jej przepisami objęte są także gospodarstwa agroturystyczne.

Obecnie obowiązuje w tej sprawie nowelizacja spowodowana wprowadzeniem Ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. W tekście jednolitym opublikowanym w D.U. nr 223 z 2004r. poz. 2268 w art. 35 ust. 3 czytamy: **„Za inne obiekty, w których mogą być świadczone usługi hotelarskie, uważa się także wynajmowane przez rolników pokoje i miejsca na ustawienie namiotów w prowadzonych przez nich gospodarstwach rolnych, jeżeli obiekty te spełniają minimalne wymagania co do wyposażenia, o których mowa w art. 45 pkt.4, oraz wymagania określone w ust.1 pkt.2”**, czyli rolnik prowadzący wynajem pokoi (domków, mieszkań dla turystów) będzie prowadził wynajem „innych obiektów, w których świadczone są usługi hotelarskie”. Konsekwencją tego stanu rzeczy dla gospodarstw agroturystycznych jest:

- obowiązek zgłoszenia obiektu do ewidencji innych obiektów świadczących usługi hotelarskie,
- prowadzonej przez wójta (burmistrza, prezydenta) właściwego ze względu na położenie obiektu,
- przestrzeganie minimalnych wymagań co do wyposażenia,
- przestrzeganie wymagań sanitarnych, przeciwpożarowych oraz innych, określonych odrębnymi przepisami.

Ustawa ta wprowadza także ważną dla agroturystyki definicję pojęcia „**turysta**”. Jest to: **osoba, która podróżuje do innej miejscowości poza swoim stałym miejscem pobytu na okres nie przekraczający 12 miesięcy, dla której celem podróży nie jest podjęcie stałej pracy w odwiedzanej miejscowości i która korzysta z noclegu przynajmniej przez 1 noc.**

Ustawa obowiązuje gospodarstwa agroturystyczne od dnia 1 maja 2004r. Od tego więc momentu rolnicy prowadzący działalność agroturystyczną obowiązani są do rejestracji swojej działalności w ewidencji „innych obiektów świadczących usługi hotelarskie” prowadzonej przez właściwy urząd gminy oraz do przestrzegania odpowiedniego załącznika do rozporządzenia wykonawczego do Ustawy, który mówi o cytowanych wyżej wymaganiach minimalnych co do wyposażenia dla innych obiektów, w których świadczone są usługi hotelarskie.

W chwili obecnej jest to **Rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy** w sprawie obiektów hotelarskich i innych obiektów, w których świadczone są usługi hotelarskie z dnia 19 sierpnia 2004 r. (Dz. U. z 2006r. nr 22 poz. 169) z późn. zmianami, którego załącznik nr 7 określa je następująco:

I. Dla wynajmowania miejsc na ustawienie namiotów i przyczep samochodowych :

1. Teren obozowiska wyrównany, suchy, ukształtowany w sposób zapewniający odprowadzenie wód opadowych i uprzątnięty z przedmiotów mogących zagrażać bezpieczeństwu.
2. Punkt poboru wody do picia i potrzeb gospodarczych.
3. Miejsce wylewania nieczystości płynnych odpowiednio zabezpieczone i oznakowane
4. Pojemnik na śmieci i odpady stałe, regularnie opróżniany
5. Ustęp utrzymywany w czystości.

II. Dla wynajmowania miejsc w namiotach, przyczepach mieszkalnych, domkach turystycznych i obiektach prowizorycznych :

1. Stanowiska dla namiotów i przyczep mieszkalnych oraz dojścia do stanowisk utwardzone,
2. Oświetlenie dojść do stanowisk i obiektów higieniczno- sanitarny,
3. Półka lub stelaż na rzeczy osobiste,
4. Oddzielne łóżka, lub łóżka polowe dla każdego korzystającego z namiotu w odległości nie mniejszej niż 30 cm pomiędzy łóżkami.

III. Dla wynajmowania miejsc i świadczenia usług w budynkach stałych :

Ogrzewanie - w całym obiekcie w miesiącach X- IV gwarantujące minimum 18 st C,

Instalacja sanitarna: zimna woda przez całą dobę i dostęp do ciepłej wody (minimum 2 godziny rano i 2 godziny wieczorem o ustalonych porach)

Maksymalna liczba osób przypadająca na 1 węzeł higieniczno - sanitarny (whs) – 15

Wyposażenie podstawowe węzłów higieniczno-sanitarnych

- natrysk lub wanna
- umywalka z blatem lub półką i wieszakiem na ręcznik
- WC
- lustro z górnym lub bocznym oświetleniem
- uniwersalne gniazdko elektryczne z osłoną
- pojemnik na śmieci (niepalny lub trudnopalny)
- dozownik do płynnego mydła i ręczniki papierowe

IV. Dla wynajmowania miejsc noclegowych w pomieszczeniach wspólnych (salach)

1. Powierzchnia sal nie mniejsza niż 2,5m² na jedną osobę (przy łóżkach piętrowych - 1,5 m²)
2. Wyposażenie sal sypialnych:
 - łóżka jednoosobowe o wymiarach minimum 80 x 190 cm
 - oddzielne zamknięte szafki dla każdej osoby
 - stół
 - krzesła lub taborety (1 na osobę) lub ławy
 - wieszaki na odzież wierzchnią -lustro -oświetlenie ogólne
3. Dostęp do węzłów higieniczno - sanitarnych jak wyżej

V. Dla wynajmowania samodzielnych pokoi :

1. Powierzchnia mieszkalna w m²
 - pokój 1- i 2- osobowy - 6 m²
 - pokój większy niż 2 osobowy - dodatkowo 2 m² na każdą następną osobę
2. Zestaw wyposażenia meblowego:
 - łóżka jednoosobowe o wymiarach minimum 80 x 190 cm lub łóżka 2-osobowe o wymiarach minimum 120x190cm
 - nocny stolik lub półka przy każdym łóżku
 - stół lub stolik
 - krzesło lub taboret (1 na osobę, nie mniej niż 2 na pokój) lub ława
 - wieszak na odzież oraz półka lub stelaż na rzeczy osobiste
3. Pościel dla 1 osoby: kołdra lub 2 koce, poduszka, poszewka, poszewka na poduszkę, prześcieradło
4. Oświetlenie- minimum 1 punkt świetlny o mocy 60 W
5. Zastony okienne zaciemniające
6. Dostęp do węzłów higieniczno - sanitarnych jak wyżej jak wyżej
7. Kosz na śmieci niepalny lub trudnopalny Uwaga: dopuszcza się miejsca biwakowania przy szlakach wodnych bez punktu poboru wody do picia w pomieszczeniach o wysokości przynajmniej 2,5 m dopuszcza się łóżka piętrowe - powierzchnia pokoju może zostać zmniejszona o 20%.

Wymogi sanitarne

Przestrzeganie wymagań sanitarnych nadzorowane jest przez właściwego miejscowo państwowego powiatowego inspektora sanitarnego. Przestrzeganie tych wymagań w gospodarstwach agroturystycznych może być potwierdzane (na wniosek prowadzącego obiekt) opinią ww. inspektora, a obiekt objęty jest nadzorem sanitarnym przez właściwy oddział higieny komunalnej. Za równorzędny opinii uznaje się protokół okresowej kontroli Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Do najważniejszych, podlegających kontroli elementów, należą:

- badania wody na okoliczność przydatności do spożycia (szczególnie gdy gospodarstwo korzysta z własnego ujęcia),
- prawidłowość usuwania ścieków bytowych z gospodarstwa,
- prawidłowość postępowania (gromadzenie, usuwanie) z odpadami komunalnymi,
- ogólny ład i porządek w obiekcie i jego otoczeniu,
- procedura prania bielizny pościelowej, drogi obiegu bielizny (gwarantujące rozdział bielizny brudnej i czystej), gromadzenia brudnej i magazynowania czystej,

- stan, wyposażenie i „obłożenie” węzłów higieniczno-sanitarnych
- dostępność środków higieny (mydło, ręczniki papierowe, papier toaletowy, suszarka),
- dezynfekcja koców, kołder, poduszek, materaców,
- dezynfekcja sanitariatów,
- magazynowanie środków czystości i dezynfekcyjnych oraz sprzętu porządkowego,
- obecność w obiekcie owadów i gryzoni,
- dostępność apteczki pierwszej pomocy,
- dokumentacja zdrowotna osób obsługujących gości.

Żeby mieć absolutną pewność, że gospodarstwo agroturystyczne jest pod względem sanitarnym bezpieczne dla przebywających tu gości, kwaterodawca może wystąpić o opinię w tym zakresie do powiatowego inspektora sanitarnego.

Opinia może być pozytywna, pozytywna z zastrzeżeniami (wtedy należy poprawić te wszystkie elementy, do których były zastrzeżenia) lub negatywna. Wiele gospodarstw agroturystycznych sprzedaje swoim gościom pełne wyżywienie lub wybrane posiłki. Do tej pory działały one w próżni prawnej. Od 1.01.2006r. będą się musiały stosować do nowych przepisów UE, a konkretnie Rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych.

Rozporządzenie to nakłada na osoby i instytucje sektora spożywczego między innymi obowiązki:

- zapewnienia, że na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji żywności, odbywających się pod ich kontrolą, spełniane są właściwe wymagania higieny ustanowione w w.w. Rozporządzeniu
- rejestracji (która musi dla gospodarstw już działających nastąpić do dnia 28.04.2007r., a dla nowych – 30 dni przed dniem rozpoczęcia planowanej działalności) i zatwierdzenia gospodarstwa przez właściwy organ kontrolny (w Polsce - Powiatowy Inspektor SANEPID),

Ważna w tej działalności jest też nowa Ustawa o bezpieczeństwie żywności i żywienia, obowiązująca od 28.10.2006r. (z dnia 22.08.2006r. D.U. z 2006r. Nr 171 poz. 1225), która uwzględnia wymagania wynikające z unijnego prawa. Ustawa mówi o „podmiotach działających na rynku spożywczym”, który to termin obejmował będzie również tych kwaterodawców, którzy żywią swoich gości. W gospodarstwach prowadzących żywienie gości na pewno będą obowiązywały przynajmniej następujące wymagania:

- osoby pracujące w kontakcie z żywnością muszą mieć ważne książeczki zdrowia
- woda musi być zdatna do spożycia
- gospodarze powinni prowadzić rejestr dostawców
- w kuchni, spiżarni, jadalni i innych pomieszczeniach technologicznych musi być czysto
- niezbędne są urządzenia do wyparzania naczyń i jaj

Jeśli obiekt agroturystyczny żywiący gości został zarejestrowany i zatwierdzony, to oznacza, że powiatowy inspektor SANEPID akceptuje warunki przygotowywania posiłków w tym obiekcie.

Przepisy przeciwpożarowe

Nadzór nad spełnianiem wymogów przeciwpożarowych sprawuje odpowiedni terytorialnie komendant powiatowej straży pożarnej.

Wymogi te są zróżnicowane w zależności od tego czy w budynku przebywa więcej niż 50 osób, czy osoby te nie mają trudności z poruszaniem się, czy znają one dobrze rozkład budynku. Komenda Główna Straży Pożarnej zaliczyła tzw. obiekty agroturystyczne – budynki mieszkalne jednorodzinne, budynki mieszkalne w zabudowie zagrodowej, a także budynki gospodarcze w gospodarstwach rolnych przystosowane do celów agroturystycznych – zawierające najwyżej 6 pokoi, wykorzystywanych do prowadzenia usług agroturystycznych, do kategorii zagrożenia ludzi ZL IV, czyli do budynków mieszkalnych jednorodzinnych, do których są najmniejsze wymagania pod tym względem.

Odpowiadamy jednak za bezpieczeństwo swoich klientów dlatego byłoby dobrze, gdyby w obiekcie spełnione były następujące wymagania:

- użytkowanie urządzeń elektrycznych w sposób zabezpieczający podłoże przed zapaleniem
- nie blokowanie dojść do urządzeń przeciwpożarowych, wyjść ewakuacyjnych, wyłączników, tablic rozdzielczych, głównych zaworów gazu
- umieszczenie w widocznym miejscu wykazu telefonów alarmowych, instrukcji pożarowych, oznakowania dróg ewakuacji, głównych zaworów i wyłączników
- zachowanie dostępu do obiektu na wypadek działania ratowniczego
- zachowanie minimalnej odległości od sąsiednich obiektów
- kraty i okiennice powinny otwierać się na zewnątrz
- gaśnica w łatwo dostępnym, widocznym miejscu
- palne elementy konstrukcji i wystroju wewnątrz budynku, w sąsiedztwie których przechodzą przewody grzewcze, wentylacyjne, dymowe, spalinowe powinny być zabezpieczone przed możliwością zapalenia lub zwęglenia.

Spełnienie wymagań przeciwpożarowych można udokumentować opinią komendanta powiatowej straży pożarnej, wydawaną na wniosek zainteresowanego.

Rekreacja

Jeżeli w gospodarstwie agroturystycznym przygotowaliśmy bogatą ofertę pobytową, obejmującą także rekreację, jeśli chcemy gościom towarzyszyć w rekreacji, uczyć ich i instruować musimy do takich działań zastosować przepisy **ustawy z dnia 18.01.1996r. o kulturze fizycznej**.

Podaje ona w **art. 3. 8**, że „*rekreacja ruchowa jest formą aktywności fizycznej, podejmowaną dla wypoczynku i odnowy sił psychofizycznych*”.

Jeśli pójdziemy więc na pieszy lub konny rajd ze swoimi gośćmi, przygotujemy dla nich spływ kajakowy czy konkurs rzucania piłką do kosza zostaniemy automatycznie organizatorem rekreacji ruchowej.

Natomiast **art.44 pkt.1 ustawy** mówi, że, „*Zorganizowane zajęcia w zakresie (...) rekreacji ruchowej mogą prowadzić osoby posiadające kwalifikacje zawodowe nauczyciela wychowania fizycznego lub uprawnienia w tym zakresie określone odrębnymi przepisami*”.

Powinniśmy więc sami zdobyć konieczne uprawnienia lub zatrudnić osobę, która takie uprawnienia posiada. Ponadto **Art. 50 pkt.1** mówi, że: „*Osoby fizyczne i prawne prowadzące działalność w sferze kultury fizycznej (...) zapewniają bezpieczne i higieniczne warunki uprawiania sportu, rekreacji ruchowej i zajęć rehabilitacyjnych uczestnikom*”.

Na koniec **art. 57 ust.2** mówi, że karze grzywny podlega „*kto nie będąc uprawnionym prowadzi działalność w zakresie sportu profesjonalnego lub narusza przepisy dotyczące bezpieczeństwa w dziedzinie kultury fizycznej*”.

Następnymi przepisami regulującymi sprawy rekreacji ruchowej są **Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej: z dnia 12.09.2001r. w sprawie szczegółowych zasad i warunków prowadzenia działalności w dziedzinie rekreacji ruchowej**, które mówi o konieczności wprowadzenia zasad gwarantujących bezpieczeństwo przy organizowaniu takiej aktywności i **z dnia 27.06.2001r. w sprawie kwalifikacji, stopni i tytułów zawodowych w dziedzinie kultury fizycznej oraz szczegółowych zasad i trybu ich uzyskiwania**, które w § 2 mówi, że instruktor rekreacji ruchowej jest tytułem zawodowym w specjalizacji instruktorskiej. Zgodnie z § 7 może nim być osoba, która:

- 1) *ukończyła studia wyższe na kierunku wychowanie fizyczne lub turystyka i rekreacja ze specjalnością instruktorską, w wymiarze co najmniej 80 godzin w danej dyscyplinie rekreacji ruchowej albo*
- 2) *posiada co najmniej średnie wykształcenie oraz ukończyła specjalistyczny kurs instruktorów w danej dyscyplinie rekreacji ruchowej i zdała egzamin końcowy.*

Załącznik nr 1 do tego rozporządzenia podaje „Specjalności instruktorów rekreacji ruchowej”, których jest 36. Wśród nich także takie jak: gry rekreacyjne, hipoterapia, jazda konna, pływanie, piłka siatkowa, windsurfing. Przygotowując w swoim gospodarstwie agroturystycznym rozbudowaną ofertę rekreacyjną dla gości miejmy na uwadze powyższe przepisy. Jeśli nie mamy możliwości zatrudnienia fachowca z „papierami” i sami tych „papierów” nie jesteśmy w stanie zdobyć, zachowujmy wstrzeźliwość w ulotkach i materiałach reklamowych.

Zwracamy uwagę raczej na obecność w gospodarstwie odpowiedniego sprzętu, zwierząt i wyposażenia, z czego mogą skorzystać osoby posiadające odpowiednie umiejętności.

O zorganizowanej rekreacji w danej dyscyplinie mówmy tylko wtedy, gdy możemy powierzyć gości opiece fachowca.

Meldowanie gości

Na osobach prowadzących działalność agroturystyczną ciąży także obowiązek meldowania gości na pobyt czasowy (Ustawa z dnia 10. IV. 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych – tekst jednolity Dz. U. nr 87, poz. 960 z 24. VIII. 2002 r.).

Rozdział 5 ustawy pt.: „Obowiązek meldunkowy wczasowiczów i turystów” mówi, że:

Art. 18.

1. Osoba, która przybywa do domu wczasowego lub wypoczynkowego, pensjonatu, hotelu, motelu, domu wycieczkowego, pokoju gościnnego, schroniska, campingu lub na strzeżone pole biwakowe albo do innego podobnego zakładu, jest obowiązana zameldować się na pobyt czasowy przed upływem 24 godzin od chwili przybycia.

2. Zameldowania dokonuje się u kierownika zakładu lub upoważnionej przez niego osoby.

Art. 19. Osoba przebywająca w określonej miejscowości w celach turystyczno-wypoczynkowych poza zakładami określonymi w art. 18 jest zwolniona z obowiązku zameldowania się, jeżeli jej pobyt w tej miejscowości nie przekracza 30 dni.

Art. 20. Uczestnicy wycieczki organizowanej przez instytucję państwową lub społeczną, związek zawodowy albo inną organizację społeczną dokonują zameldowania się na pobyt czasowy za pośrednictwem kierownika wycieczki, który jest obowiązany z chwilą przybycia do zakładu hotelarskiego zgłosić pobyt wycieczki kierownikowi zakładu lub pracownikowi upoważnionemu do przyjmowania zgłoszeń, przedstawiając listę uczestników oraz dowód upoważniający go do kierowania wycieczką.

Art. 21.

1. Uczestnicy kolonii i obozu turystyczno-wypoczynkowego organizowanego przez instytucję państwową lub społeczną, związek zawodowy albo inną organizację społeczną dla młodzieży szkolnej i studiującej są zwolnieni od obowiązku meldunkowego, jeżeli pobyt czasowy nie przekracza 30 dni.

2. Kierownik obozu lub kolonii jest obowiązany prowadzić listę uczestników.

W praktyce gospodarstwa agroturystyczne powinny być traktowane jak zakłady hotelarskie i posiadać książki zameldowań.

Książkę taką można dostać we własnym urzędzie gminy. Zaniedbania w wykonywaniu obowiązku meldunkowego powodują odpowiedzialność na podstawie przepisów o wykroczeniach.

Jednocześnie na osobach prowadzących księgi meldunkowe spoczywa obowiązek ochrony znajdujących się w nich danych osobowych, do czego zobowiązuje Ustawa z dnia 29. 08. 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z dnia 29. 10. 1997 r. nr 133 poz. 883 z późniejszymi zmianami).

Księgi te nie mogą być udostępniane osobom postronnym, muszą być przechowywane w odpowiednio zabezpieczony sposób, a dane z nich mogą służyć wyłącznie celom meldunkowym.

Rachunki i faktury

Prowadzący gospodarstwa agroturystyczne na życzenie gości mają obowiązek wystawiania rachunków lub faktur.

Płatnicy podatku VAT wystawiają faktury VAT według zasad określonych Rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 22. XII. 1999 r. (Dz. U. Nr 109 poz. 1245) w sprawie wykonania niektórych przepisów Ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym.

Osoby zwolnione z VAT wystawiają rachunki, które powinny spełniać minimalne wymagania dla dowodów księgowych, określone Ustawą z dnia 29. IX. 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. Nr 121 poz. 591).

Dowód księgowy powinien zawierać co najmniej:

1. Określenie rodzaju dowodu (np. rachunek) i jego numer,
2. Określenie stron (nazwy, nazwiska, adresy) dokonujących operacji gospodarczej, (kwaterodawca-klient),
3. Opis operacji i jej wartość (jeżeli to możliwe podanie jednostek naturalnych takich jak np. liczba noclegów, posiłków, itd.),
4. Datę wystawienia 5. Podpis wystawcy Kopie wystawianych przez siebie rachunków należy przechowywać przez okres przynajmniej 5 lat.

Rachunkiem ważnym jest także rachunek wystawiony całkowicie odręcznie, jeżeli zawiera wymienione wyżej informacje i podpis wystawcy.

Opłaty za wyposażenie pokoju w telewizor

Gospodarstwa agroturystyczne i obiekty turystyki wiejskiej zobowiązane są także do przestrzegania przepisów Ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych z dnia 4.02.1994 r.(Dz. U. Nr 24 z 23.02.1994 r.) Udostępnianie gościom odbiorników telewizyjnych i radiowych, organizowanie imprez, w których utwory słowne i muzyczne są publicznie wykonywane i odtwarzane wymaga odprowadzenia opłat za korzystanie z praw autorskich na rzecz ZAIKS-u.

Tabele stawek wynagrodzeń autorskich ogłaszane są załącznikami do decyzji Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

W gospodarstwie agroturystycznym mogą zachodzić następujące zdarzenie obciążone płatnościami dla ZAIKS-u:

- radioodbiornik, telewizor (inne urządzenie odtwarzające) w pokoju dla gości – uiścić należy jednorazowo za cały rok składkę w wysokości 2 zł/miesiąc od 1 urządzenia
- radioodbiornik, telewizor (inne urządzenie odtwarzające) w pokoju wspólnym dla gości – uiścić należy stawkę zryczałtowaną, której wysokość zależy od ilości miejsc siedzących w tym pomieszczeniu – do 20 miejsc siedzących ryczałt wynosi 78 zł/miesiąc
- publiczne odtwarzania – stawka wynosi 10% wynagrodzenia zespołu muzycznego lub 8% od ceny biletów lub ryczałt w wysokości 60 - 80 zł, zależny od liczby uczestników .

Jeżeli powyższe zdarzenia mają miejsce w gospodarstwie agroturystycznym należy zgłosić się do ZAIKS-u w celu podpisania umowy i odprowadzania odpowiednich stawek.

Umowa z gośćmi

Stosunkami między kwaterodawcą a turystą rządzi Kodeks Cywilny.

Zasadą prawa cywilnego, które reguluje zawieranie umów, jest swoboda w ustalaniu ich treści. Dlatego można się umówić z klientem w taki sposób, jaki jest wygodny dla obu stron.

Umowy mogą także być zawierane ustnie (chyba, że odpowiednie przepisy wymagają formy pisemnej) .

Forma pisemna jest jednak zalecana z tego powodu, że łatwiej jest wtedy dochodzić swoich praw w sądzie.

Jeżeli chcemy wprowadzić w obiekcie regulamin dla gości należy pamiętać o następujących zasadach:

- gość musi zapoznać się z regulaminem i wyrazić zgodę na jego treść najpóźniej w chwili zawierania umowy, później regulamin go nie wiąże.
- brzmienie regulaminu nie może być dla gości odstręczające, należy go formułować w sposób przyjazny i czytelny.

Poniżej zamieszczam przykładowe: umowę i regulamin, jako wzory, na podstawie których kwaterodawcy opracują swoje własne dokumenty.

Umowa z klientem

Zawarta między:

Gospodarzem kwatery
a Najemcą
zam.

1. Przedmiotem najmu jest kwatera położona w miejscowości (opis kwatery i pozostałych świadczeń)
2. Kwatera zostaje wynajęta od dniagodz..... do dnia..... godz.....
3. Opłata za pobyt jednej osoby, wraz z wymienionymi wyżej świadczeniami, wynosi: za pierwszą dobę....., za każdą następną dobę Całkowita opłata za pobytosób, w okresie objętym umową wynosi
4. Poza opłatą za pobyt, określoną w pkt 3, Najemca ponosi opłaty dodatkowe:
..... (prąd, gaz, woda wg wskazań licznika, opłata miejscowa, inne - wymienić)
- 5.1. Zaliczka wynosi.....% przewidywanej opłaty za cały pobyt (patrz pkt 3) czyli.....zł.
- 5.2. Pozostała część przewidywanej należności w kwocie wraz z opłatą miejscową zostanie wniesiona w pierwszym dniu pobytu, a pozostałe należności w ostatnim dniu pobytu, zgodnie ze wskazaniami licznika.
6. Najemca oświadcza, że zapoznał się z warunkami umowy zamieszczonymi na jej odwrocie i warunki te akceptuje.
7. W przypadkach spornych decyduje sąd właściwy ze względu na miejsce zamieszkania gospodarza.

Gospodarz Najemca
(data, podpis) (data, podpis)

Warunki najmu kwatery wiejskiej

1. Umowa najmu kwatery wiejskiej zostaje zawarta z chwilą jej podpisania przez obie strony i wniesienia zaliczki. Jeżeli zaliczka nie zostanie wniesiona w terminie..... dni od podpisania umowy, umowa traci moc.
2. Gospodarz kwatery zobowiązuje się udostępnić Najemcy pomieszczenia wraz z wyposażeniem, zgodnie z postanowieniami umowy, w stanie zdatnym do umówionego użytku.
3. Najemca zobowiązuje się wykorzystywać kwaterę zgodnie z jej przeznaczeniem i nie może bez zgody Gospodarza podnajmować ani używać pomieszczeń lub miejsc noclegowych w kwaterze.
4. Przyjmowanie, za zgodą Gospodarza, dodatkowych osób do kwatery, wymaga dodatkowej opłaty.
5. Kwatera zostaje wydana Najemcy wraz z wyposażeniem, którego stan strony powinny sprawdzić w chwili przejmowania i oddawania pomieszczeń. Najemca odpowiada za zniszczenia i nadmierne zużycie wyposażenia kwatery.
Wszelkie braki i uszkodzenia wyposażenia kwatery Najemca powinien niezwłocznie zgłosić Gospodarzowi.
6. Opłata za najem nie obejmuje sprzątnięcia kwatery, chyba że umówiono się inaczej. Najemca zobowiązuje się oddać kwaterę wysprzątaną, w takim stanie, w jakim ją odebrał, w przeciwnym razie obowiązany jest wnieść dodatkową opłatę w wysokościzł
7. Najemca może od umowy odstąpić nie później niż jeden miesiąc przed rozpoczęciem pobytu, zgłaszając odstąpienie na piśmie. Jeżeli Najemca zgłosi odstąpienie później lub nie wykorzysta wynajętej kwatery, Gospodarz może dochodzić opłaty za cały pobyt.

8. Jeżeli Najemca nie zgłosi się w terminie 24 godzin od planowanego rozpoczęcia pobytu, ani nie zawiadomi Gospodarza o planowanym spóźnieniu, Gospodarz może wynająć kwatery innej osobie. W takim przypadku Najemcy przysługuje zwrot... % opłaty za kres, w którym kwatery została wynajęta.

9. Przerwanie pobytu przez Najemcę nie zwalnia go od wniesienia całej opłaty. W sytuacjach losowych, niezależnych od Najemcy, Gospodarz może obniżyć opłatę za niewykorzystany pobyt o jaką jej część, jaką zaoszczędzi w związku z niewykorzystaniem świadczeń.

10. Trzymanie zwierząt domowych na kwaterze bez wcześniejszego uzgodnienia z Gospodarzem jest niedopuszczalne.

11. Gospodarz może od umowy odstąpić bez obowiązku zwrotu Najemcy wniesionych opłat, jeżeli Najemca wykorzystuje kwatery niezgodnie z umową lub jej przeznaczeniem lub jeżeli jego zachowanie jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i uniemożliwia korzystanie z wypoczynku innym osobom.

Zielone szkoły

Wiele gospodarstw agroturystycznych nawiązało kontakty ze szkołami i przedszkolami, oferując im swoją bazę jako atrakcyjne miejsce organizacji „zielonych szkół” czy cel tzw. wycieczek przedmiotowych. Jest to możliwe, jeśli obiekt spełnia wzmiankowane na początku minimalne wymagania. Natomiast organizacja wypoczynku dzieci i młodzieży (czyli np. obozów i kolonii) rządzi się innymi, bardziej ostrymi wymogami. Wykaz (i w pewnych przypadkach – wypisy) tych przepisów zamieszczam poniżej:

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 8 listopada 2001 r. Dziennik Ustaw Nr 135 - 10539 - Poz. 1516 w sprawie warunków i sposobu organizowania przez publiczne przedszkola, szkoły i placówki krajoznawstwa i turystyki:

§ 1.

1. Przedszkola, szkoły i placówki, zwane dalej „szkołami”, mogą organizować dla wychowanków i uczniów, zwanych dalej „uczniami”, różnorodne formy krajoznawstwa i turystyki.
2. W organizowaniu form działalności, o której mowa w ust. 1, szkoły mogą współdziałać ze stowarzyszeniami i innymi podmiotami, których przedmiotem działalności jest krajoznawstwo i turystyka.

§4.

Organizowanie krajoznawstwa i turystyki odbywa się w następujących formach:

1. **wycieczki przedmiotowe** - inicjowane i realizowane przez nauczycieli w celu uzupełnienia obowiązującego programu nauczania, w ramach danego przedmiotu lub przedmiotów pokrewnych,
2. wycieczki krajoznawczo-turystyczne, w których udział nie wymaga od uczestników przygotowania kondycyjnego i umiejętności specjalistycznych - zwane dalej „wycieczkami”,
3. imprezy krajoznawczo-turystyczne, takie jak: biwaki, konkursy, turnieje,
4. imprezy turystyki kwalifikowanej i obozy wędrownie, w których udział wymaga od uczestników przygotowania kondycyjnego i umiejętności specjalistycznych, w tym posługiwania się specjalistycznym sprzętem,
5. imprezy wyjazdowe - związane z realizacją programu nauczania, takie jak: **zielone szkoły, szkoły zimowe, szkoły ekologiczne** - zwane dalej „imprezami”.

§ 9.

1. Wycieczkę lub imprezę przygotowuje się pod względem programowym i organizacyjnym, a następnie informuje się uczestników o podjętych ustaleniach, a w szczególności o: celu, trasie, harmonogramie i regulaminie.
2. **Zapewnienie opieki i bezpieczeństwa przez szkołę** uczniom podczas wycieczek i imprez odbywa się w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889 i Nr 102, poz. 1115) i ustawy o systemie oświaty.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 stycznia 1997 r. w sprawie warunków, jakie muszą spełniać organizatorzy wycieczek dla dzieci i młodzieży szkolnej, a także zasad jego organizowania i nadzorowania (Dz.U.z dnia 10 lutego 1997r):

§ 1.

Organizatorzy wycieczek dla dzieci i młodzieży szkolnej są obowiązani do zapewnienia bezpiecznych warunków wycieczki i właściwej opieki wychowawczej. Organizatorzy wycieczki są również obowiązani zatrudniać odpowiednio przygotowaną kadrę pedagogiczną.

§2.

Organizatorami wycieczki mogą być szkoły i placówki, osoby prawne i fizyczne, a także jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej.

§3.

Wycieczka może być organizowana w formach wycieczki wyjazdowej (np. kolonie, obozy, zimowiska) i w warunkach wycieczki w miejscu zamieszkania (np. półkolonie, wczasy w mieście), zwanych dalej "placówkami wycieczki".

§ 6.

1. Placówka wycieczki może podjąć działalność po przedstawieniu przez organizatora wycieczki kuratorowi oświaty właściwemu ze względu na lokalizację placówki:
2. karty kwalifikacyjnej obiektu (nie dotyczy obozów wędrownych oraz form wycieczki organizowanych poza granicami Rzeczypospolitej (Polskiej),
3. danych dotyczących kwalifikacji pracowników pedagogicznych i kierownika placówki wycieczki, a także informacji o kwalifikacjach pracowników medycznych przewidzianych do zatrudnienia,
4. informacji na temat formy wycieczki, liczby turnusów, czasu ich trwania oraz liczby uczestników,
5. programu pracy z dziećmi i młodzieżą,
6. w przypadku obozów wędrownych - przebiegu trasy

§ 8.

1. Obiekt przeznaczony na placówkę wycieczki musi spełniać wymogi dotyczące bezpieczeństwa i higieny określone odrębnymi przepisami, a w przypadku organizacji wycieczki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej obiekt musi być ponadto dostosowany do potrzeb wynikających z rodzaju i stopnia niepełnosprawności uczestników wycieczki.
2. Żywnienie uczestników wycieczki powinno odbywać się zgodnie z zasadami higieny oraz racjonalnego żywienia określonymi w odrębnych przepisach.

§ 9.

1. Organizator wycieczki zobowiązany jest zapewnić uczestnikom wycieczki bezpieczne i higieniczne warunki w czasie ich pobytu w placówce.
2. Uczestnicy wycieczki korzystają z wyznaczonych kąpielisk pod opieką wychowawcy i przynajmniej jednego ratownika z odpowiednimi kwalifikacjami.
3. Warunki korzystania z kąpeli, organizacji kąpielisk oraz organizowania wycieczek górskich i krajoznawczo -turystycznych określają odrębne przepisy.
4. W razie wypadków uczestników wycieczki stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące postępowania w razie wypadków w szkołach i placówkach publicznych.
5. Zasady organizowania opieki medycznej nad uczestnikami wycieczki określają odrębne przepisy.

§ 11.

1. Placówką wycieczki kieruje nauczyciel, czynny instruktor harcerski od stopnia podharcmistra włącznie lub inna osoba, posiadająca co najmniej trzyletni staż pracy opiekuńczo-wychowawczej lub dydaktyczno-wychowawczej, spełniająca warunki określone w § 12 ust. 2. Przepis § 12 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

2. Nauczyciel, czynny instruktor harcerski lub inna osoba, o których mowa w ust. 1, muszą posiadać zaświadczenie o ukończeniu kursu dla kierowników placówek wypoczynku obejmującego program stanowiący załącznik nr 3 do rozporządzenia.
3. Obowiązek posiadania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2, nie dotyczy osób zajmujących stanowiska kierownicze w publicznych szkołach i placówkach.
4. Do obowiązków kierownika placówki wypoczynku należy w szczególności:
 - 1) kierowanie placówką wypoczynku zgodnie z obowiązującymi przepisami,
 - 2) opracowywanie planu pracy oraz rozkładu dnia placówki wypoczynku i kontrola ich realizacji,
 - 3) ustalenie i przydzielenie szczegółowego zakresu czynności poszczególnym pracownikom,
 - 4) kontrola wykonywania obowiązków przez pracowników,
 - 5) zapewnienie uczestnikom placówki wypoczynku właściwej opieki i warunków bezpieczeństwa od momentu przejścia ich od rodziców (prawnych opiekunów) do czasu ponownego przekazania rodzicom (prawnym opiekunom),
 - 6) zapewnienie odpowiednich warunków zdrowotnych w placówce wypoczynku zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie stanu sanitarnego pomieszczeń i otoczenia,
 - 7) na wniosek rodziców (prawnych opiekunów) informowanie o zachowaniu dzieci i młodzieży oraz ich stanie zdrowia,
 - 8) nadzór nad przestrzeganiem zasad racjonalnego żywienia,

§12.

1. W placówkach wypoczynku wychowawcami mogą być:
 - 1) nauczyciele,
 - 2) studenci szkół wyższych kierunków i specjalności, których program obejmuje przygotowanie pedagogiczne, po odbyciu odpowiedniego przeszkolenia,
 - 3) słuchacze kolegów nauczycielskich i nauczycielskich kolegów językowych, po odbyciu odpowiedniego przeszkolenia,
 - 4) osoby posiadające zaświadczenia o ukończeniu kursu dla wychowawców kolonijnych, obejmującego program określony w załączniku nr 4 do rozporządzenia,
 - 5) instruktorzy harcerscy od stopnia przewodnika włącznie,
 - 6) przewodnicy turystyki kwalifikowanej oraz instruktorzy Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego,
 - 7) trenerzy i instruktorzy sportowi.
2. Osoby wymienione w ust. 1 pkt 4-7, podejmujące pracę wychowawcy w placówkach wypoczynku, powinny spełniać następujące warunki:
 - 1) mieć ukończone 18 lat życia,
 - 2) posiadać co najmniej średnie wykształcenie, z zastrzeżeniem ust. 3,
 - 3) posiadać odpowiednie warunki zdrowotne, potwierdzone zaświadczeniem lekarskim,
 - 4) posiadać predyspozycje do pracy wychowawczej z dziećmi i młodzieżą.
3. Warunek określony w ust. 2 pkt 2 nie dotyczy instruktorów harcerskich, o których mowa w ust. 1 pkt 5, pełniących funkcję wychowawcy w placówkach wypoczynku prowadzonych przez organizacje harcerskie.
4. Do obowiązków wychowawcy w placówce wypoczynku należy w szczególności:
 - 1) zapoznanie się z kartami kwalifikacyjnymi uczestników wypoczynku,
 - 2) prowadzenie dziennika zajęć, którego wzór stanowi załącznik nr 5 do rozporządzenia,
 - 3) opracowywanie planów pracy wychowawczej grupy,
 - 4) organizowanie zajęć zgodnie z rozkładem dnia,
 - 5) sprawowanie opieki nad uczestnikami grupy w zakresie higieny, zdrowia, wyżywienia oraz innych czynności opiekuńczych,
 - 6) zapewnienie bezpieczeństwa uczestnikom grupy,
 - 7) prowadzenie innych zajęć zleconych przez kierownika placówki wypoczynku.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. Nr 133, poz. 884):

Art. 3. Przez użyte w ustawie określenia należy rozumieć:

- 2) impreza turystyczna - co najmniej dwie usługi turystyczne tworzące jednolity program i objęte wspólną ceną, jeżeli usługi te obejmują nocleg lub trwają ponad 24 godziny albo jeżeli program przewiduje zmianę miejsca pobytu,
- 3) wycieczka - rodzaj imprezy turystycznej, której program obejmuje zmianę miejsca pobytu jej uczestników,
- 4) organizowanie imprez turystycznych - przygotowywanie, oferowanie i realizacja imprez turystycznych,
- 5) organizator turystyki - przedsiębiorca organizujący imprezę turystyczną

Art. 4. Nie wymaga uzyskiwania koncesji niezarobkowe organizowanie wycieczek i imprez turystycznych przez organizacje, stowarzyszenia, szkoły, kościoły i inne związki wyznaniowe oraz kościelne osoby prawne dla swoich uczniów, członków lub wyznawców. Art. 5.

Koncesji organizatora turystyki i koncesji pośrednika turystycznego udziela się, jeżeli przedsiębiorca występujący o koncesję spełnia następujące warunki:

- 1) organizowanie imprez turystycznych lub wykonywanie pośrednictwa turystycznego stanowi podstawowy przedmiot jego działalności lub jest wyodrębnione organizacyjnie,
- 2) zapewni kierowanie działalnością wymienioną w pkt 1 oraz działalnością samodzielnie dokonujących czynności prawnych oddziałów, filii i ekspozytur przez osoby:
 - a) posiadające odpowiednie wykształcenie i praktykę, o których mowa w art. 6,
 - b) nie karane za przestępstwa przeciwko życiu, zdrowiu i dokumentom,

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 maja 1997 r. w sprawie określenia warunków bezpieczeństwa osób przebywających w górach, pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne. (Dz.U Nr 57/97)

Rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 28 lutego 2000 r. w sprawie warunków sanitarnych oraz zasad przestrzegania higieny przy obrocie środkami spożywczymi, używkami i substancjami dodatkowo zezwolonymi. /Dz. U. Z dnia 20 kwietnia 2000 r./

Rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 29 grudnia 1995 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie form opieki zdrowotnej nad uczniami. (Dz.U nr 4 poz. 31 z 1996 r)

Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 roku. Prawo o ruchu drogowym. D.U. Nr 98 z dnia 19 sierpnia 1997 r. /z późniejszymi zmianami/.

Podsumowując:

- najmniej formalności do wypełnienia będzie miał taki kwaterodawca, który organizatorowi „zielonej szkoły” czy wycieczki udostępni swoją bazę; obowiązują go wtedy jedynie przepisy ustawy o usługach turystycznych,
- dużo więcej pracy będzie miał taki kwaterodawca, który organizatorowi wypoczynku dzieci i młodzieży udostępni swoją bazę; musi bowiem spełnić wymogi wynikające z § 8 cytowanego wyżej Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 stycznia 1997 r.
- kwaterodawca, który chce sam być organizatorem wypoczynku dzieci i młodzieży musi spełniać wszystkie wymogi określone przepisami (w tym odpowiednie kwalifikacje swoje, kadry i opieki medycznej)

Podatki w turystyce wiejskiej i agroturystyce

Każda osoba fizyczna prowadząca działalność przynoszącą dochód jest zobowiązana do płacenia podatku dochodowego od osób fizycznych, chyba że odrębne przepisy ją z tego zwalniają.

Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych z dnia 26.07.1991r. (tekst jednolity – Dz.U. z 2000r. nr 14 poz. 176) w art.21.1 pkt. 43 mówi, że :

„wolne od podatku dochodowego są dochody uzyskane z tytułu wynajmu pokoi gościnnych, w budynkach mieszkalnych położonych na terenach wiejskich w gospodarstwie rolnym, osobom przebywającym na wypoczynku oraz dochody uzyskane z tytułu wyżywienia tych osób, jeżeli liczba wynajmowanych pokoi nie przekracza 5”.

Żeby więc nie płacić podatku dochodowego od osób fizycznych prowadząc gospodarstwo agroturystyczne trzeba spełniać wszystkie wymienione w cytowanym artykule warunki.

Osoby prowadzące działalność agroturystyczną i z różnych względów nie podlegające powyższemu zwolnieniu, są zobowiązane do opłacenia podatku dochodowego od osób fizycznych i mogą to robić w następujących formach:

- **ryczałt od przychodów ewidencjonowanych**
- **karta podatkowa**
- **na zasadach ogólnych (w oparciu o książkę przychodów i rozchodów).**

Dwie pierwsze formy regulowane są ustawą z dnia 20.11.1998r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – Dz. U. z 98r. Nr 144, poz. 930 z późniejszymi zmianami.

Art. 1 Ustawy mówi, że:

Ustawa reguluje opodatkowanie zryczałtowanym podatkiem dochodowym niektórych przychodów (dochodów) osiąganych przez osoby fizyczne: -prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą - osiągające przychody z tytułu umowy najmu, podnajmu, dzierżawy, poddzierżawy lub innych umów o podobnym charakterze, jeżeli umowy te nie są zawierane w ramach prowadzonej pozarolniczej działalności - będące osobami duchownym.

Wyboru tej formy opodatkowania dokonuje podatnik składając stosowny wniosek do naczelnika urzędu skarbowego do dnia 20 stycznia roku podatkowego lub (jeśli zaczyna działalność) do dnia rozpoczęcia działalności, nie później niż do dnia osiągnięcia pierwszego przychodu. Jeżeli korzystał z tej formy opodatkowania w roku poprzednim i nie zgłosił rezygnacji oraz nie wyrejestrował działalności gospodarczej – jest automatycznie objęty tym podatkiem w roku następnym.

Art.6 ust.1 mówi, że:

Opodatkowaniu ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych podlegają przychody osób fizycznych z pozarolniczej działalności gospodarczej, o których mowa w art. 14 ustawy o podatku dochodowym, w tym również, gdy działalność ta prowadzona jest w formie spółki cywilnej osób fizycznych lub spółki jawnej osób fizycznych, zwanych dalej „spółką”.

Ust.4 mówi, że:

Podatnicy opłacają w roku podatkowym ryczałt od przychodów ewidencjonowanych z działalności wymienionych w ust. 1, jeżeli:

1. w roku poprzedzającym rok podatkowy:

a. uzyskali przychody z tej działalności, prowadzonej wyłącznie samodzielnie, w wysokości nie przekraczającej 250 000 euro (od 1.01.2008r. - 150 000 euro), lub b. uzyskali przychody wyłącznie z działalności prowadzonej w formie spółki, a suma przychodów wspólników spółki z tej działalności nie przekroczyła 250 000 euro (od 1.01.2008r. - 150 000 euro) rozpoczną wykonywanie działalności w roku podatkowym i nie korzystają z opodatkowania w formie karty podatkowej – bez względu na wysokość przychodów.

Art. 12. 1. Ryczałt od przychodów ewidencjonowanych wynosi:

- 2) 17 % przychodów ze świadczenia usług: a) - c) d) hoteli (PKWiU grupa 55.1), świadczonych przez obiekty noclegowe turystyki oraz inne miejsca krótkotrwałego zakwaterowania (PKWiU grupa 55.2), e) parkingowych (PKWiU 63.21.24), ..., pilotowania (PKWiU 63.22.12), organizatorów i pośredników turystycznych (PKWiU grupa 63.3),**
 - 3) 8,5 %: a) b) przychodów z działalności usługowej, w tym przychodów z działalności gastronomicznej w zakresie sprzedaży napojów o zawartości alkoholu powyżej 1,5 %, z zastrzeżeniem pkt 1, 2, 4 i 5 oraz załącznika nr 2 do ustawy, ...**
 - 5) 3,0% przychodów: a) z działalności gastronomicznej, z wyjątkiem przychodów ze sprzedaży napojów o zawartości alkoholu powyżej 1,5%, ...**
- 2. Podatek zryczałtowany, o którym mowa w ust. 1, pobiera się bez pomniejszania przychodu o koszty uzyskania.**

Art. 15.

- 1. Podatnicy oraz spółki, których wspólnicy są opodatkowani w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych, są obowiązani posiadać i przechowywać dowody zakupu towarów, prowadzić wykaz środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, ewidencję wyposażenia oraz, odrębnie za każdy rok podatkowy, ewidencję przychodów, zwaną dalej "ewidencją", z zastrzeżeniem ust. 3 i 3a. ...**
- 2. Obowiązek prowadzenia ewidencji powstaje od dnia, od którego ma zastosowanie opodatkowanie w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych. ...**
- 4. Ewidencję oraz dowody, na podstawie których są dokonywane wpisy do ewidencji, a także dowody zakupu, o których mowa w ust. 1, należy przechowywać w miejscu wykonywania działalności lub, jeżeli działalność jest prowadzona w formie spółki, w miejscu wskazanym przez podatnika lub podatników - jako ich siedziba, albo w biurze rachunkowym, któremu zostało powierzona prowadzenie ewidencji. Jeżeli na zlecenie podatnika prowadzenie ewidencji zostało powierzona biurowi rachunkowemu, podatnik jest obowiązany w terminie 7 dni od dnia zawarcia umowy z biurowi rachunkowym zawiadomić o tym właściwego naczelnika urzędu skarbowego, wskazując w zawiadomieniu nazwę i adres biura oraz miejsce (adres) przechowywania ewidencji i dowodów związanych z jej prowadzeniem.**
- 5. Ewidencją wyposażenia obejmuje się rzeczowe składniki majątku związane z wykonywaną pozarolniczą działalnością gospodarczą, niezaliczone do środków trwałych, których wartość początkowa, w rozumieniu art. 22g ustawy o podatku dochodowym, przekracza 1 500 zł, zwane dalej "wyposażeniem".**
- 6. Ewidencja wyposażenia powinna zawierać co najmniej następujące dane: numer kolejny wpisu, datę nabycia, numer faktury lub rachunku, nazwę wyposażenia, cenę zakupu wyposażenia lub koszt wytworzenia, datę likwidacji, w tym również datę sprzedaży lub darowizny, oraz przyczynę likwidacji wyposażenia.**
- 7. Podatnicy, którzy w ciągu roku podatkowego utracili lub zrzekli się prawa do zryczałtowanego opodatkowania podatkiem dochodowym w formie karty podatkowej albo zakładają po raz pierwszy ewidencję wyposażenia, dokonują wyceny wyposażenia według cen zakupu lub według wartości rynkowej z dnia założenia ewidencji.**

Karta podatkowa

to taka forma opłacania podatku dochodowego, w której podatnik co miesiąc odprowadza stałą kwotę podatku, niezależnie od obrotu czy dochodu i jest zwolniony (art.24 ustawy) **od obowiązku prowadzenia ksiąg, składania zeznań podatkowych, deklaracji o wysokości uzyskanego dochodu oraz wpłacania zaliczek na podatek dochodowy. Podatnicy ci są jednak obowiązani wydawać na życzenie klienta rachunki i faktury(...).** Decyzję o wysokości stawki karty podatkowej podejmuje co roku naczelnik urzędu skarbowego. W przypadku turystyki wiejskiej można z karty podatkowej korzystać przy prowadzenia działalności w zakresie:

- przewozów pasażerskich z wykorzystaniem ludzkiej i zwierzęcej siły pociągowej (stawka podatku w 2008r. wynosi 104 zł. miesięcznie) ,
- sprzedaży posiłków domowych w mieszkaniach - stawkę podatku obrazuje poniższa tabelka.

Lp	Rodzaj wykonywanej czynności	W miejscowości o liczbie mieszkańców	
		do 25 000	powyżej 25 000
1	Sprzedaż śniadań, obiadów i kolacji w liczbie posiłków każdego rodzaju, licząc w skali średniej tygodniowej:		
2		wysokość stawek podatku w zł	
3	do 10 na dobę	301	318
4	do 20 na dobę	415	437
5	do 30 na dobę	476	-
6	Sprzedaż jednodaniowych posiłków i napojów bezalkoholowych na podstawie umowy zawartej z jednostką właściwą do prowadzenia działalności gastronomicznej lub turystycznej w liczbie:		
7	do 50 posiłków na dobę	363	395
8	do 100 posiłków na dobę	476	524